

V Divadle loutek Ostrava zazní v nejnovější inscenaci i herecká cimbállovka

Režisér Vlastimil Peška má rád Ondráše

Vlastimil Peška je znám nejen jako divadelní režisér hýřící vtipnými nápady, ale i jako nápaditý muzikant v minulosti svázaný s Brněnským orchestrem lidových nástrojů. Toto režiséřsko-muzikantské sepětí v minulosti osvědčil v Divadle loutek Ostrava při inscenaci „Kryštofa Kolumba“, nyní se do stejného divadla vrátil, aby nastudoval ve vlastní úpravě Kovalčukovu hru „Ondráš aneb Komedie o strašlivém mordu ve sviadnovské hospodě L. P. 1715“.

JIRÍ JEŽEK

Není to první setkání V. Pešky s tímto textem, který zpracovává téma živé v mnoha lidových pověstech. Jeho nastudování v ostravském Divadle P. Bezručě patřilo před lety k uměleckým i diváckým úspěchům a sám režisér se s Ondrášem popasoval i v souboru ořechovských ochotníků, s nimiž po léta úspěšně pracuje.

Nyní si v Ostravě hostující Vlastimil Peška (jinak šéfující v brněnském Divadle Radost) pochvaluje: „Já s Divadlem loutek Ostrava velmi rád spolupracuju, jsou tu šikovní lidé. A navíc jsou tady velmi

Premiéra „Ondráše“ bude i první i premiérou manželské dvojice Lenky Kucharské-Sedláčkové a Jiřího Sedláčka (na snímku ze zkoušky) na prknech Divadla loutek Ostrava.
Foto: JIRÍ JEŽEK

hudebně nadaní herci, takže se nám podařilo dát dohromady i malou cimbállovku, mělo by to mít své kouzlo a půvab.“

Kdo viděl Peškovo ostravské nastudování „Kolumba“, případně brněnské představení „Starých pověstí českých“ na podzimním mezinárodním loutkářském festivalu, může právem i tentokrát očekávat úsměvný a mírně parodický náhled. Nesnižuje to v očích diváka původní text? „Domnívám se, že ne,“ tvrdí režisér. „Je to můj přístup k tématům, dost často tímto stylem pracuji. Loutkové divadlo pro mne znamená otevření další fantazie. Co nedokáže živý herec, dokáže loutka, znásobí a podtrhne určité téma.“

K stylu hudební stránky inscenace pak V. Peška přidává vysvětlení: „Kromě úvodní písničky to vše vypadá jako lidové písně, ale zkomponoval jsem je na motivické zdroje z lašských písní. Jsou to v podstatě rábdobylidovky.“

„Ondráš“ se budu v Divadle loutek Ostrava hrát od pátku 26. dubna ve výpravě Tomáše Volkmera a jak pozvávka na premiéru praví, herci v mnoha rozličných rolích budou figurovat, na instrumenty muziku provozovat a libě zpívat.

V ostravském Divadle loutek oslovují diváka promyšlenou dramaturgií

Legenda o Ondrášovi zaujala

LADISLAV KNÍŽATKO

OSTRAVA. V Divadle loutek Ostrava mají tvůrčí kolektiv v pravém smyslu toho slova.

Jistě k tomu přispívá i specifika jeho jevištní profese. Ale bez souhlasně pocíťované myšlenkové a názorové spřízněnosti a sympatické dávky tvořivého entuziasmu by těžko mohli dosahovat tak stylově vytříbených a divácky fascinujících výsledků, jako je třeba ten poslední - Peškovo inscenování legendy o Ondrášovi.

Výrazná osobnost českého divadla, brněnský režisér, autor i muzikant Vlastimil Peška, nehostuje v Ostravě poprvé. Své kvality a smysl pro plnokrevný scénický projev měl zde možnost prokázat již několikrát. Úspěšný byl i tentokrát a je o to atraktivnější, že to bylo na tématu, které je tak úzce svázáno s lidovou tradicí i folklórem slezského regionu. Vždyť ony pověsti o zbojníku Ondrášovi jaksi patří i „rodinnému stříbru“ toho malebného kraje pod lysou horou a ač se tomu nechce věřit, dávná tradice je zde stále obdivuhodně živá a inspirativní.

Avšak Vlastimil Peška, který hru Josefa Kovalčíka „Ondráš aneb Komédie o strašlivém mordu ve svatkovské hospodě L. P. 1715“ autorsky pojednal (za podnětné dramaturgické spolupráce Hermíny Motýlové), rozhodně nevede

Z představení legendy o Ondrášovi v Divadle loutek v Ostravě

Foto: F. Rezníček

představení ve stylu harvotiskově „rozjuchané“ pseudoliddové podívané s nezbytnou dávkou laciného sentimentu a falešně traktované „prostoty“. Inscenace je naopak krystalickou ukázkou moderního přístupu k tradici formovaným tématům, kdy aktuálnost scénického sdělení vyplývá z nadhledu a myšlenkově koncizního přístupu interpretů. Přitažlivosti pro diváka se pak příběhu dostává prostřednictvím imaginativně rozvíjené stylizace jak v projevu hierců, tak i způsobem zpracování hudební složky inscenace (kterou v tomto případě obstaral rovněž všestranně talentovaný umělec

Vlastimil Peška). A samozřejmě výtvarným pojednáním scény, kostýmů, loutek i rekvizit. V tomto ohledu má režisér více než oporu v nápady hýřící a akčně vynalézavé spolupráci s výtvarníkem Tomášem Volkmerem. Oba tu disponují fantazií a invencí v míře vskutku vrchovaté.

» Neobvykle stmeleny a ve výkonech vyrovnany je i herecký přínos všech účinkujících. «

Neobvykle stmeleny a ve výkonech vyrovnany je i herecký (a potažmo i pěvecký) přínos všech účinkujících. Kreativita sdělení a spontán-

ně rozvíjená mnohotvárnost ve výrazu se ve svém úhrnu umocňují ve znamenitou ukádku syntetického scénického projevu, který pak náležitě rezonuje v reakcích publika. To oceňuje pozorným a emotivně vnímavým přijetím výkony Jiřího Sedláčka, Ivana Fellerera, Nikoše Engonidise, Boženy Homolkové, Vladislava Georgieva, Lenky Kucharškové-Sedláčkové, Vladimíry Krakovkové, Jiřiny Ščurkové, Richarda Liberdy i hostujících Zdeňka Svobody a houslistky Edity Bandyové.

Líbezně představení „Ondráš“ bude jistě dlouho ozdobou repertoáru ostravského Divadla loutek.